

SEKTIONEN FÖR INDUSTRIELL EKONOMI

ITYPE.

INDUSTRIELL EKONOMI
NUMMER 36

Barndom

3 Ledare

4 Redaktionen

6 Ordförande orerar och vice fyller i

8 Vad ville man bli när man blev stor?

10 Vad vill du bli när du blir stor?

12 Musiken hösten 2018

14 Hur är vi på väg?

16 Info testar barnmat

18 Fotouppslag

ANSVARIG UTGIVARE
HJALMAR HELD
info@isek.se

CHEFREDAKTÖR
OLLE VELIN
redaktor@isek.se

REDAKTION
GUSTAV KARLBOM
HANNAH RENHED
SIRI SVEDBERG
ANDREA HÄGER
GUSTAF LUNDGREN
MAX SVANHOLM
SEBASTIAN ÅSBERG

ART DIRECTOR
MIRA KJELLIN
design@isek.se

FORMGIVARE
ANTON ÖREBERG

FOTOGRAFER
ALV ROMELL
HJALMAR HELD
DAVID SVENSSON
HANNAH RENHED

TRYCKERI
EXAKTA PRINTING
www.exakta.se

SEKTIONEN FÖR
INDUSTRIELL EKONOMI
OLE RÖMERS VÄG 1
22100 LUND
www.isek.se

OMSLAG
ANTON ÖREBERG
Foto: Mira Kjellin

Disclaimer: Alla fel är
avsiktliga

Hallihalloj!

Eller var det inte så man hälsade som barn? Jag tror själv aldrig att det är ett ord som jag någonsin sagt, nej mest troligt hade jag som barn klämt ut ett blygt men nyfiket 'hej'. Vi har alla olika uppfattningar om barndomen, men det är ändå på många sätt en sak som förenar oss. På något sätt känns det som barn delar en närhet med varandra som inte går att finna hos de vuxna i världen. Att det är omöjligt för barn att vara lika långt ifrån varandra som vuxna är. Som Grégoire Delacourt skriver i *Författaren i familjen*: 'När man är väldigt liten räcker armarna nätt och jämnt upp till hjärtat på dem som kramar oss. När man är stor räcker de till att hålla dem på avstånd.' Detta är något som jag ofta tänker på när jag ser klasser av skolbarn gående parvis hand i hand, och ser på dem att det inte är något som de ifrågasätter, att det ligger helt i deras natur. Och sedan bli påmind om att det en gång var jag, också.

Som en som haft en fantastisk barndom känner jag att ett bra mått på just det är att inte längta tillbaka den. Att vara nostalgisk är naturligt, och det finns något vackert i att värna om barndomsminnena. Samtidigt är det en fas i livet som vi alla måste gå vidare från. Förändring är oundviklig. Med det sagt tycker jag att vi alla borde återkoppla till de vi var som barn oftare, och om inte annat så hoppas jag att det är något som denna I-type med barntema bonanza kan uppmuntra till!

Trevlig läsning,

Olle

Redaktionen

Vad är ditt bästa barndomsminne?

Max

När jag och farfar jagade bort renar från potatisodlingen på vår tomt i Norrbotten.

Olle

Se bild - dagen då jag var en morot.

Andrea

När jag var klädd som Pippi. Jag menar, har ni sett en så nöjd unge förut?

Mira

När min lillasyster och jag lekte häst. Hon var hästen.

Hannah

Bästa var när familjen åkte på semester och jag fick spendera en hel vecka med att snorkla och hänga med Bamse!

David

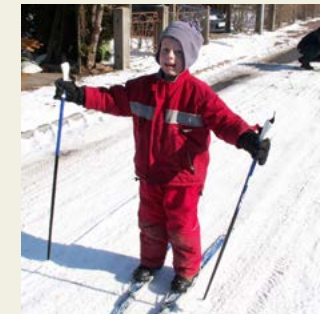
Dagarna på Dinoland! Olyckligtvis är parken idag en spökstad :'(

Gustaf

När somrarna spenderades på stranden med en fotboll.

Anton

När jag provåkte mina julklappsskidor i pulkabacken för första gången! Numera åker jag i backarna för dom stora barnen.

Siri

När jag varje sommar fick en glasspeng av mormor. I och för sig så får jag fortfarande det...

Hjalmar

Första gången jag slog min bror i Super Smash Bros. Eller när jag fick en Nintendo Gamecube. Ja, jag var en cool unge.

Sebastian

På Liseberg en varm majdag då jag lyckades åka barnradiobilarna 30 gånger i ett sträck!

Gustav

När jag lärde mig cykla!

En julkhälsning från

Ordförande & vice

Tack för terminen....

Så har snart en hel termin gått och vi är mitt inne i årets sista månad. En månad som onekligen kretsar mycket kring jul - inte bara kring sektionsrelaterade aktiviteter, men kanske också på presenter som skall köpas till dem där hemma. På julbord, jultomt och naiva förhoppningar om snö på julafton.

December handlar om jul både för både Elsa och Oscar, men vi firar högtiden på olika sätt. Elsa är inte så förtjust i julbord, hon gör julklappslistor (och önskelista!) redan i oktober och tycker att det enda sevärda på SVT är Karl-Bertil Jonssons julafton. Oscar tycker egentligen bara att det krävs två komponenter för en lyckad jul, nämligen Love Actually och pappas limekola.

*Karl-Bertil Jonssons julafton visas
19.00(..) på SVT1 den 24 december!*

Däremot delar vi mycket av sådant som händer i Lund. Vi tycker båda att Musikhjälpen, Julmiddag, Luciamorgon och julkalender (och numret av I-Type ni håller i handen, förstås) är några av decembers - och årets - stora höjdpunkter. Vi pratar ofta om hur I-sektionen är unik i mångt och mycket, men vi tror att alla på Sektionen kan känna igen sig i att det blir extra tydligt under december.

Så tack. Tack för en fantastisk termin. För en fantastisk Nollning, rekrytering, Tacksittning och Masqueradbal. Tack för alla tankar och idéer. Tack för all glädje, alla nya vänner och all gemenskap.

...och en riktigt, riktigt god jul!

Elsa Wallgren & Oscar Walde

Vad ville vi bli när vi blev stora?

Para ihop rätt person med rätt framtidsdröm! Rätt svar hittar du längst ner på nästa sida...

A När jag var liten så fanns det bara en sak jag kunde tänka mig att göra när jag blev stor och det var att bli fotbollssproffs. Jag skulle spela i Manchester United och ha en personlig skosnöresknytare, eftersom det var något av det jobbigaste som fanns då jag var sju år, och dessutom skulle vi vinna ligan varje år.

B När jag var liten drömde jag bort mig mot skyarna. Stora flygplan med ännu större flygplatser och oändligt med människor var det coolaste jag kunde föreställa mig. Livet som pilot lockade och blev bara starkare för varje gång vi reste någonstans med familjen. Att kunna flyga en enorm Airbus eller Boeing över jorden, mellan olika kontinenter med olika kulturer, var det jag skulle göra när jag blev stor.

C När jag var liten fanns det en bana som lockade mer än något annat. Ett liv som skulle göra världen till min arbetsplats. Ett liv fyllt av äventyr, av hårda stormar, vågor stora som berg, men även ett liv av paradisöar med palmer och där allt som fanns mellan mig och horisonten var underbart öppet hav. Jag drömde om ett liv till sjöss. Kapten över ett skepp som likt James Cook med hans Endeavour skulle segla runt jorden för att upptäcka nya landmassor och farvatten. Varje vinter var en evig väntan till dagen vi skulle sjösätta båten, en dag som var viktigare än någon annan högtid på hela året. Jag såg fram emot den dagen, för jag visste att då började sommarens seglingar och därmed mina chanser att öva på färdigheterna som jag skulle behöva för att ta mig runt jorden.

D Vissa har en förebild som har ens drömyrke, medan andra har ett intresse för just det man får jobba med. Men jag, jag kunde bara få för mig saker ibland utan att det riktigt berodde på varken det ena eller det andra. Jag skulle bara bli en elektriker helt enkelt.

E De såg så coola ut. Skyddande dräkt, hjälm, yxa, vattenslang och en blick som var stenhård. Inte någon av de tvekade när de sprang rakt in i lågorna. För mig var de hjältar. Min faster jobbade med dem och hade hela tiden en ny historia att berätta. Jag satt som fastklistrad och sög i mig vartenda ord. En dag fick jag följa med upp till Arlanda där en tur med brandbilen förgyllde dagen. Som prickken över i:et lät de mig testa vattenslangen. Jag var i extas.

F När jag var liten hade jag den stora drömmen om att jag egentligen var en prinsessa. Precis som i filmen En prinsessas dagbok hoppades jag att min farmor en vacker dag skulle avslöja att hon var drottning över landet Genovia (som jag fram tills bara för något år sedan trodde var ett riktigt land) och jag den enda tronarvingen. Jag väntar fortfarande på att den drömmen ska slå in.

G När jag var liten fanns det en dröm som var större än alla andra, drömmen om att bli polis. Min morfar, en man jag än idag ser upp till, var på den tiden min största idol. Han var, som ni kanske förstår, poliskommissarie. Att se honom i full uniform var som en saga. För när jag var liten fanns det inget bättre än att få följa med morfar till polisstation. Att få åka polisbil, testa uniformer och leka med alla häftiga polisredskap. Där och då var jag en polis, jag skulle ta lagen i egna händer. Jag skulle bli precis som morfar.

Facit

A - Simen, B - Tofig, C - Rasmus, D - Ebba, E - Max, F - Elin, G - Sebastian

VAD VILL DU BLI NÄRSTOR? DU BLIR

av UNO THURFJELL & FREDRIK SIDH

Ända sedan jag var liten och sprang runt i gummistövlar och marinblå bamseouverall på förskolan har jag velat bli strategikonsult. Drömmen om att få göra verklig skillnad fanns med mig ända sedan jag med en grön plastsked matades med jordgubbskräm och insåg att skedföretaget med största sannolikhet inte kostnadsminimerat. När jag var fem år gammal köpte jag min första sammetskostym och dagen jag fyllde sex fick jag min första reservoarpenna från Mont Blanc. Skämt åsido... När jag gick på dagis ville jag bli myrexpert. Jag älskade de små krypen och hade en stor samling myrmemorabilia. Efter några år förstod jag dock att myror inte var någonting för mig, så jag bestämde mig för att bli arkeolog. Även denna dröm gick tyvärr i kras då jag insåg att arkeologer inte bara gräver efter Tyrannosaurus rex utan även rester från slagfält i Borås. Detta intensiva byte av drömyrke fortsatte och jag visste alltid vad jag ville bli. Det ironiska är att jag nu, när starten på ens professionella karriär hägrar, inte

har någon jäkla aning om vad jag vill jobba med. För det är faktiskt inte lika lätt med yrkesval som man trodde när man var barn.

När jag var liten så ville jag bli målare. Inte konstnär eller artist, inga oljedukar eller sprakande känslouttryck. Drömmen var att få täcka ofantligt stora ytor med enhetlig färg, helst så stora ytor som möjligt. Tänk om man kunde måla om ett helt hus i samma färg! Förvillelsen levde kvar i många år, ända till dess att jag faktiskt målade om ett rum och då insåg vilken romantiserad bild jag hade haft. Det var ju asjobbigt att måla. Lager på lager på lager på lager. Numera har jag, likt myrärkeologen bredvid, förlorat min fasta punkt i djungeln av yrken och är mer förvirrad än någonsin.

Känner du igen dig? Misströsta inte, INKA finns som vägvisare! På INKA 2019 får du chansen att träffa massor av potentiella arbetsgivare. I år har vi bland annat jobbat för att mässan ska bli så bred som möjligt och hoppas att just DU ska träffa ett företag som passar dig, även om vi tyvärr inte har lyckats få hit några myrföretag – än. Så ta chansen! Mingla runt, var med i InCase och gå på kontaktsamtal. Vi lovar att det kommer vara värt det.

Puss och kram,
Uno och Sidh

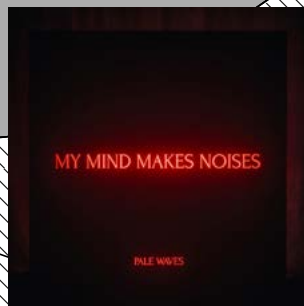
TRYCKERIETS REKLAM

Musiken hösten 2018

av OLLE VELIN

Hej! För mig brukar alltid hösten vara en av årets mest inspirerande tider att lyssna på musik, och kanske framförallt att upptäcka ny musik. Musik har inte alltid varit ett centralt tema i I-type, vilket känns synd! Med det sagt vill jag dela med mig av ett urval av den musik som jag har upptäckt nu i höst.

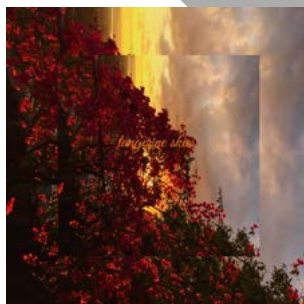
There's A Honey, Pale Waves

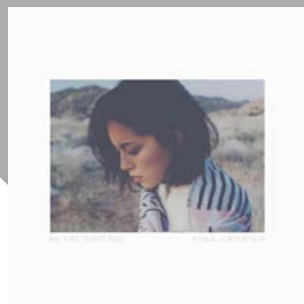
Seventeen, No Rome

Reverse, K. Forest

Tangerine Skies, Edwin Raphael & Claire Ridgely

For Now, Kina Grannis

I'm Not OK, H.E.R.

Not All The Way, Kyle Dion

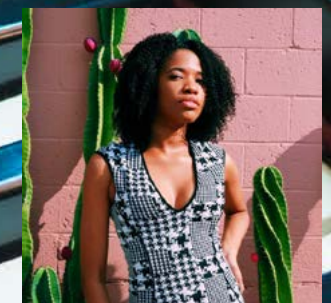
Rivers, Allman Brown & Robyn Sherwell

Rise Up, Ady Suleiman

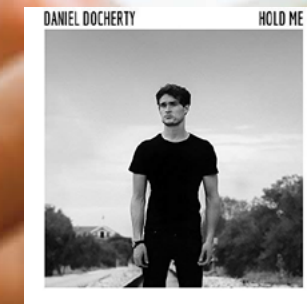
Solid Gold, Apollo Mighty

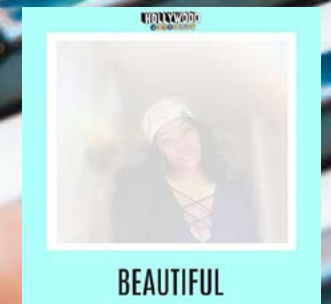
Lowkey, Marlounslly

Feel Fine, Emilie Nicolas

Hold Me, Daniel Docherty

Beautiful: A Black Love Story, Hollywood Anderson

Hur är vi på väg?

av ANNA MALMBERG

Första veckan i november hade Inuti spänmöte om 2019 års *Destination X*. Förra årets resa till Edinburgh blev en succé med murriga gränder, högljudda pubar, bara ben under rutiga kiltar och en rugbymatch med tacklingar som skulle kunnat vara tagna direkt ur en humorsketch. I bilderna här kan ni få en glimt av hur det såg ut. Det enda rimliga sättet att ta sig till detta sagoland för en weekend var att flyga.

” Vad skulle hända om alla hundra fick rösta om den här resan? ”

Det var första gången det flögs på Inuti-resan och det skulle vara lockande att göra det igen. Men något skavde. Medan allt fler väljer bort flyget helt, på grund av dess ofrånkomliga

klimatpåverkan, ska vi istället då gå från att åka buss till att flyga?

Men eftersom att jag

1. Är konflikträdd
2. Inte kan skilja på konflikt och konversation

sa jag inget på det här mötet utan gick istället och beklagade mig hos en kompis. Jag fick dock inte det hundra procentiga medhåll jag hade räknat med

- Ni kan faktiskt inte välja att åka buss bara för ni har makten att välja åt andra, när de allra flesta som ska åka med på resan hade valt flyg om de själva fick välja.

Mitt ansikte blev till ett russin. Det kanske är

sant, kanske är det så man måste tänka? Men varför hade de flesta valt att flyga om de fick välja själva? Vad skulle hända om alla hundra fick rösta om den här resan?

Tankarna virvlar vidare. Julhandeln som slår nya rekord och jag har köpt min 18:e cykellampa sen jag kom till Lund. Bordsdamspresenter, engångsmuggar. Kanske plastförbud snart men hur hamnar plasten ens i havet?

” Forskare på LTH tar fram plast gjord av räkskal. Hoppas de inte är från jättedåliga jätteräkor. ”

Havet som stiger, öar som sjunker och isbjörnar som svälter -- jag har sett det på Fotografiska. Skogar, städer i brand. Forskare på LTH tar fram plast gjord av räkskal. Hoppas de inte är från jättedåliga jätteräkor. Sushi på lunchföreläsning. Konsultbolaget, storföretaget har kontor i elva länder och vill fortsätta växa och lansera hållbarhetsplaner (sånt där blir ju allt viktigare). “Men kan riktig hållbarhet gå ihop med affärsmodellen?” tänker jag och tuggar. Jag som *bryr mig om klimatet* med en livsstil som kräver fyra jordklot. Men hur kan det, på riktigt, vara rimligt att inte flyga när alla andra ändå gör det?

Snurr snurr. Jag googlar och hittar nyheter om hur hoppfullhetsterapeuter jobbar med klimatångest och en artikel med rubriken “Därför blundar du för klimathotet”. Den är åtta år gammal och berättar om genvägar hjärnan tar. Det är viktigt att komma ihåg att våra problemlöshjärnor som ska forma Sveriges framtid lätt blundar för fakta och att det är svårt att motivera ens lilla jag i en stor värld. Men något som artikeln inte nämner är hur enkelt det är att hålla ögonen öppna när man gör små val i vardagen, och på sektionen. Hur lätt är det att

göra rätt? Kan vi göra det lättare?

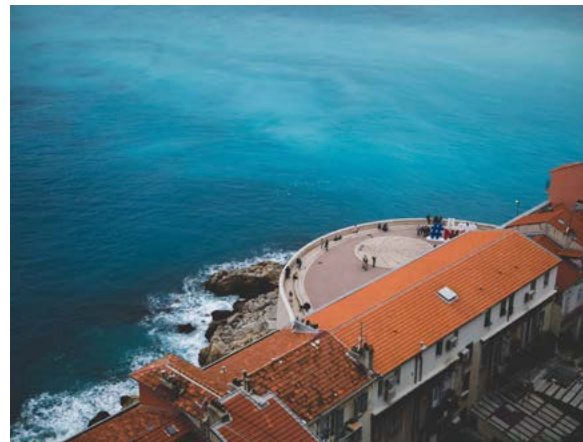
(En bra början är sektionens miljöpolicy-dokument, där det bl.a. står att man ska ta hänsyn till miljön i val av transportmedel och att alla sektionens event ska använda källsortering i den mån det är möjligt. Jag tror att gemensamma riktlinjer är bra, för många vill mer tillsammans. Och på SLU i Uppsala har initiativet *Klimatstudenterna* startats för att påverka universiteten själva att leva som de lär när det kommer till hållbarhet. Du kanske vill sluta upp?)

Nästa googling är för att hitta argument som stödjer sanningen att buss är bättre än flyg. Det finns flera artiklar som hävdar att det bidrar till större totalt utsläpp att åka buss, då flygets utsläpp inom EU regleras av utsläppsrätter. Att veta vad som är rätt är inte alltid det lättaste heller...

Något som dock är säkert är att vart vi än åker och hur vi än kommer dit kommer *Destination X* att bli en hejdundrande resa som sent kommer att glömmas.

INFO FOTAR

INFO testar... VILKEN BARNMAT ÄR GODAST?

av **ANDREA HÄGER, GUSTAV KARLBOM,
HANNAH RENHED & SIRI SVEDBERG**

Vrrrrroooooommm här kommer flygplanet, öppna munnen STOOORT! Ja, så lät det en onsdagskväll i november när fyra glada och hungriga Infoiter bestämde sig för att skippa den vanliga vuxenmaten och istället äta en aningen mer lättuggad måltid. Haklappen togs fram, vällingen värmdes och burkarna öppnades. Det var nämligen dags för Info att testa barnmat!

MUMS, tyckte Andrea som slickade tallriken ren. Siri var lika tveksam som vanligt, Gustav drömde sig bort till lyckliga dagstider och Hannah petade mest i den dallriga maten.

Vilken barnmat var då godast? Vilken hade bäst BPK (barnmat per krona) och vilken bör man undvika till varje pris? Info har svaren på allt ni kan tänkas undra.

Lovemade, Grönsakspasta
Siri: Lölig. Asså nä, det smakar ju faktiskt bara lök.
Andrea: *tar en portion till*

Semper, Krämig laxpasta
"Fortfarande Hannahs favorit"
Siri: Var är pastan?
Hannah: Detta var tydligen min favorit när jag var liten. Jag förstår varför.
Gustav: Det här kan man ju nästan äta upp.
Andrea: Mmmmm.

Semper, Mangopuré
Hannah: En stor jävla besvikelse.
Siri: Ett rent haveri.
Andrea: Inte najs alls!?

Organix, Just apple, strawberry & blueberry
Andrea: Som en varm sommardag.
Gustav: Jag skulle säga att det påminner om dagis.
Hannah: Wow.
Siri: Faktiskt bättre än förväntat.

Coop Änglamark, Majskrokar
"För alla åldrar, barn som student"
Gustav: Bättre än ostbågar. De fastnar ju inte i tänderna.
Siri: Får man ta fler nu?
Andrea: Hannah, sluta äta upp majskrokarna!

Nestlé, Farmors kalops
"Kalopsigt värre"

BPK: 10,17

Hannah: Nej, men usch jag mår dåligt av att se den.
Siri: Varför gick jag med på att göra det här?
Gustav: Den smakar typ ändå kalops.

Alex & Phil, Måltid
"Vegansk dröm"

BPK: 6,34

Andrea: Mmm! Den här var JÄTTEGOD.
Hannah: Fy, nej den smakar bara ingefära.

Hipp, Ekologisk grönsakslasagne

BPK: 9,67

Hannah: Det här smakar ju spya.
Andrea: Nähä då!
Siri: Joho då.
Gustav: Jo.

Bäst i test

BPK: 8,01

Insändare till Itype: ^{första} sidan
spik

Hej. Jag vet inte hur jag
ska uttrycka mig. Jag
saknar ord. Jag har varit
med om något fruktansvärt.

Händelsen tillhör de värre
som någon sin (alltså verkligen)
inträffat under alla de år
som människan ~~gätt~~ vandrat
(bättre ordval) på denna jord.
Mitt liv är i fara, jag
har ingen luft i mina lungor.

HLLR, någon? Jag fick

inget vin. Skandal. / Marhus
(en besvärslös
rolle)